

Haanden for stærkt over Apotekerne; jeg tror dog, at Apotekerne i Almindelighed ikke let ville finde, at de beskyttes i for høj Grad fra Regeringens Side, men ikke desto mindre have, som sagt, 3 Apotekere, der vare Medlemmer af Kommissionen, nemlig Hansen, Strøyberg og Benzon, udtalt, at de vel ikke anse det for rigtigt at gaa til en Aflysning af de reelle Apotekerprivilegier, men der kunde dog være Steder, hvor der hidtil ikke har været noget Apotek, hvor Befolkningens Tarv kunde kræve ny Apoteker oprettede; i denne Henseende „er der muligvis nok i den forløbne Tid blevet holdt noget vel stærkt igen fra Myndighedernes Side“. Altsaa de erkende, at der fra Myndighedernes Side er blevet holdt noget vel stærkt igen, og det forekommer mig, at naar vi have en saadan Udtalelse fra 3 Apotekere, kan man være sikker paa, at den Klage, som har været fremme omkring i Befolkningen om, at den har kunnet søge Gang efter Gang om at faa ny Apoteker, uden at det er lykkedes den, er fuldt begrundet. Derfor kunne vi, hvis den højtærede Minister vil følge Udvalgets Henstilling og paa dette Punkt søge at imødekomme Befolkningens Trang, med temmelig stor Sindsro i øvrigt afvente de Overvejelser, som den højtærede Minister kommer til med Hensyn til Apotekerlov-givningen for øvrigt.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister udtalte, at Apotekerprivilegierne oprindelig ikke havde været reelle. Jeg maa dog dertil sige, at af de allerførste Apotekerprivilegier var der en Del, som netop vare reelle, og de vare saa reelle, at de ikke alene bleve givne til vedkommende, men givne for Tid og Evighed til hans Arvinger som eneprivilegerede paa det Sted. For Eksempel det første Apotek, der blev givet i Jylland, blev givet til Apotekeren i Viborg og blev givet med den Ret, at fra nu af til evig Tid maatte der ikke være andre Apotekere i Jylland. Man kan ikke sige andet, end at det er ret reelt, men det er man kommen bort fra i Tidens Løb. Nu siger vel den højtærede Justitsminister, at man meget godt kan gaa til at forandre Forholdet for Enkernes Vedkommende, men jeg skal da tillade mig at oplyse, at i den Lov, hvorpaa hele vort Apotekervæsen nu støtter sig, nemlig Loven af 4de December 1672 staar der i § 12, at „naar nogen Apoteker dør, skal hans efterladte Enke og Børn blive ved Apoteket og nyde samme Fri-

heder og Benaadning som tilforn, dog skal den samme, som Apoteket igen skal forestaa, enten det er en af hans efterladte Børn, eller om Enken eller Børnene ville tage sig en Provisorem, eksamineres af Facultate Medica og Apotekerne, om han bliver dygtig dertil erkendt, og gøre sin Ed“. Altsaa i Loven af 1672 i § 12 staar det udtrykkelig, at Enken ikke alene har Ret til at blive ved Apoteket, men Børnene have ogsaa Ret dertil og have Lov til at antage en Provisor, selv om de ikke ere Apotekere. Se, det er det, som man nu væsentlig støtter alle de reelle Apotekeres juridiske Ret paa. Naar saa den højtærede Justitsminister gaar hen og foretager en Forandring deri, synes jeg, den højtærede Minister skulde være meget forsigtig dermed, thi derved rokker han ved hele Retsgrundlaget. Thi i samme Øjeblik man kan sige, at Enkerne ikke have Ret til at beholde Privilegiet og drive Apoteket, er hele Grundlaget borte. Altsaa, jeg synes ikke, den højtærede Justitsminister skulde være fremkommen med sit Lovforslag, thi derved har han, tror jeg, ikke gavnet de reelle Apotekeres Ret til deres Privilegium.

J. Hage: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt, lille Bemærkning. Det gælder disse fejlagtige Forestillinger om, hvor meget Apotekerne tjene paa enkelte Poster. Derom fik vi et Vidnesbyrd ved den Udtalelse fra det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), at der for en enkelt Posts Vedkommende tjentes 48,000 pCt. Derved regner det ærede Medlem paa den Maade, som man i Almindelighed regner blandt Publikum, og han viser, at han ikke bryder sig om at regne paa anden Maade end Publikum i Almindelighed. Det er let at forstaa, hvorledes han kommer til det Resultat. Naar der beregnes 2 Øre som mindste Takst for en Ekspedition, og man saa køber visse Salte, som ere meget billige, i store Masser og kommer et enkelt Saltkorn i en Medicin som Tilsætning, kan man maaske nok faa ud, at dette Saltkorn, beregnet i Forhold til Prisen pr. Kilogram, bliver aldeles svimlende betalt med 2 Øre. Men saa regner man heller ikke noget for Ekspedition og Farmaceutens Arbejde. Det er den Art Beregninger, som gaa omkring mellem Folk, og som vi alle sammen mere eller mindre have troet paa. Men efter at vi have faaet de grundige Oplysninger i Kommissionsbetænkningen, er det givet, at Apotekerne ingenlunde tjene urimeligt, deres Gennemsnitsindtægt tjene 5,800 Kr., Bruttoomsætningen ca. 30,000